

– Øll foreldur elska síni börn, men vit vilja eisini eiga nógvar pengar, ferðast, byggja óneyðuga stór og dýr hús og vilja ekki seta okkum sjálvi til vikis. Vit eru eitt sindur vilst frá tí, sum er umráðandi, sigur Victoria Neshamar

MYNDIR: KLARA JOHANNESSEN

Tíð saman við börnunum, ommum og øðrum menniskjum, vit eru góð við. Hvussu kann eg rættvísgera tað, spyr hon.

Broytingin hevði við sær, at tey skrivaðu hvørja einastu út-reiðslu niður, og gjørdi síðani broytingar, ið kravdust. Sum til dømis tað, at tey als ikki eta úti longur ella brúka pening til nakað, sum ikki er rúm til í figgjarætlanini.

– Keypir ein okkara til dømis eina sodavatn, so má man konfronterast við 18 krónur. Tí hava vit púra vant okkum av við bráðkeyp av øllum slag. Einku eitur at líka keypa sær ein ís. So mugu vit baka eina kaku ístaðin, sigur hon sannførd.

Ein av teimum heilt stóru broytingunum, sum Victoria hevur sett í verk, er at hon nú bert keypir klæðir og lutir í endurnýtsluhandlum.

– Alt tað, sum eg eigi er endurnýtsla ella gávur, sigur hon.

Klæðir og lutir finnur hon millum annað á Rótikassanum á Facebook, í endurnýtsluhandlum í landinum og í Den Blå Avis í Danmark.

Nú jólini standa fyri durum, hevur Victoria sjálv gjørt gávur til familju og vinir, sum ikki kosta alt ov nógv, men krevja nakað av tíð. Nógvar av gávuunum eru okkurt slag av mati, sum hon hevur gjørt til.

– Eg føli, at tað er býttisligt at lata sum um, at vit hava nógvar pengar og keypa dýrar gávur. Fólk vita væl, at vit ikki hava nógvar pengar, sigur hon.

Sjálv heldur Victoria Neshamar ikki, at tað er torført at liva undir strongum figgjarligum teymum, tí hon undir øllum umstøðum setur avgerðina í rættan hóp.

– Eg troyttist viðhvørt av, at eg ikki kann keypa okkurt mær dámar á útsølu ella keypa døgurða, men geri eg tað, so má okkurt annað, sum er meir umráðandi, sviða. Tað er hetta ella dagstovnurin, sigur hon avgjørd og leggur síðani aftrat, at tað er annað, ið vigar meir enn materiellu tingini.

– Eg eri glað fyri, at eg eri nøgd við lívsháttin hjá okkum. Tá ein finnur útav, hvussu dýrabart tað er at hava tíð til barnið hvønn dag, vil man ikki býta tað um við eina ferð til París, sigur hon.

Og stranga figgjarætlanin hevur eisini borið á mál. Tølini á kontuni eru ikki reyð, tá mánaðurin er av – tey hava enntá lagt til síðis hvønn mánað til eginpening, so tey kundu keypa hús. Og í nýggja árinum flyta tey eisini í egin hús.

Hóast tey hava bil, so brúka tey hann sum minst og velja heldur at ganga ella brúka býarbussin, tá tey kunnu.

Legg um tað í fyrstuni

Tað er ikki altíð lætt at fara ímóti streyminum, og hóast Victoria innast inni hevði tikið avgerð um, at hon ikki fór til arbeiðis aftur, eftir at barnsburðarfar-

loyvið var av, so tordi hon ikki at siga tað við fólk.

– Eg leyg bara fyri fólk og segði, at Trygvi fór í vøggustovu um eina tíð, flennir hon.

Men eftir ein tíð var fráliðin, so kendi hon seg stinnari og greiddi frá síni sannføring og avgerð. Reaktiónirnar vóru ymiskar. Nærmasta familjan var stuðlandi og hóast onkur setti spurnartekin við avgerðina, so prógvaði Victoria, at hon visti, hvat hon gjørdi.

– Hóast eg fái mótspæl viðhvørt, so taki eg tað ikki nær, tí eg eri ógvuliga sikkur í tí, sum eg geri, sigur hon avgjørd.

Flestu neiligu viðmerkingarnar komu tó frá foreldrum, sum sjálvi hava børn, ið eru á stovni, og Victoria heldur, at tað móguliga er teirra egna ringa samvitska, sum er orsök.

– Summi eru ivandi, halda tað er løgið ella als ikki í lagi. Tað kann eg ikki brigsla teimum. Mentan okkara er soleiðis, at vit koyra børnini á stovn. Soleiðs er tað. Øll gera tað, staðfestir hon.

Í hvøvdshetitum hava fólk tó verið jalig, tá hon hevur greitt frá um avgerðina, og tað hava serliga verið jaligar viðmerkingar frá eldri fólk, ið hava vigað nóg hjá ungu mammuni.

– Tað eru serliga eldri fólk, ið

Eg dugi ikki at koma við einum boði, sum hevði gjørt tað lættari hjá fleiri at tikið somu averð sum vit, og sum samstundis ikki hevði havt figgjarligar avleiðingar fyri landið. Vit hava kempað fyri at koma har, sum vit eru, og hevði eg fingið okkurt av hesum til gávis, ja so hevði eg óivað eisini havt minni hug til at gjørt broytingar